

inde paa, om, at den underordnede Instans dirigerer den overordnede, svæver ganske i Luften og har intet med Realiteten i denne Sag at gøre.

Emil Petersen: Det er mig ufatteligt, hvorledes den ærede Ordfører for Flertallet (Andreasen) kan sige, at Flertallet har taget Amtet med som en Imødekommen. Jeg gad vide, mod hvem der ved denne Bestemmelse er vist Imødekommen. Jeg har opfattet det saaledes, at Flertallet har taget Amtet med som en Myndighed, der var et nødvendigt Mellemled, hvor der skulde foretages Foranstaltninger i forskellige Kommuner eller forskellige Amter. Det er ikke en Imødekommen mod Mindretallets Standpunkt. Jeg kan ikke se rettere, end at jeg har Ret i den Paastand, jeg fremsatte før, at det vilde være en ganske bagvendt Lovgivning at komme ind paa. Det er netop Mindretallet, der vil holde sig til de kommunale Myndigheder, medens Flertallet ønsker Amtet, som ikke er en kommunal Myndighed, men en Øvrighedsmyndighed, sat ind. Vi mener, at hvor det gælder om at tage Beslutning om Foranstaltninger, hvortil der særlig kræves Kendskab til Forholdene ude paa Landet og indenfor Landbruget, er Amsraadet en bedre Myndighed at give sig ind under end Amtet.

Ordføreren (Andreasen): Jeg ønsker kun at gøre den korte Bemærkning, at jeg har den Tillid til ærede Medlemmers sunde Sans, at al videre Debat om denne Sag er overflødig, idet den ikke vil faa nogen Indflydelse paa Udfaldet af Afstemningen.

Marott: Det kan ikke nægtes, at det er ret krigerske Forberedelser, der træffes til denne Raagekrig. Det synes at fremgaa af Forhandlingen, at denne Sag, hvad jeg tidligere har fremhævet, endnu ikke er moden til Afgørelse paa Rigsdagen. Nu har ærede Medlemmer selv hørt, hvor uenige de Herrer er, som dog allesammen vil være med til at bekæmpe Raagerne, og jeg vil ogsaa sige, at det forekommer mig, at Ændringsforslagene i Virkeligheden er lige daarlige begge to. Derfor vil jeg anbefale mine muligt tilstedeværende Meningsfæller i denne Sag at stemme imod disse to Ændringsforslag; saa kan man jo senere ved tredje Behandling stemme imod hele dette Lovforslag, som jeg mener absolut bør vente indtil den Tid, da vi kan sige, at vi er blevet mere enige, end vi er nu.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg har med stor Interesse hørt denne Forhandling; den har været meget indgaaende, og jeg har det Indtryk, at jeg ikke kan fremføre nye Synspunkter om denne Sag, saa jeg skal gøre mine Bemærkninger meget kort. Jeg har jo tiltraadt den Tanke, som ligger til Grund for dette Lovforslag; og de Ændringer, som her er foreslaaede, er efter min Opfattelse Forbedringer af det forelagte Lovforslag. Jeg beklager den Uenighed, der har været til Stede i Udvalget og vel sagtens ogsaa er til Stede i Tinget. Jeg har ved Forhandling med Udvalget bestræbt mig for om muligt at opnaa Enighed; jeg troede i sin Tid, der var en saadan Mulighed, men den glippede. Nu er det under denne Forhandling ret mærkeligt at se, at der kun er Uenighed paa et eneste Punkt. Jeg vil derom sige, at hvad enten Flertallets eller Mindretallets Ændringsforslag vedtages, kan jeg tage derimod. Jeg kan ikke se, at Forskellen er saa stor, som den bliver gjort til, jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til at være bange for at lægge denne ringe Sag i Kommunalbestyrelsens Haand, saaledes som Flertallet foreslaar. Det er dog en Sag, som antagelig Sogneraadet og Beboerne kan skønne over og bedømme, og jeg forstaar slet ikke, at der er nogen Grund til at frygte for, at man i saa Henseende lader Sogneraadet være det afgørende. Striden staar jo om, hvorvidt det skal være Amtet eller, som Mindretallet foreslaar, Amsraadet, der skal have med Sagen at gøre. Naar man skal henvende sig til Amsraadet, mener jeg, at man ogsaa skal overlade til Amsraadet at skønne; men da Flertallets Ændringsforslag gaar ud paa, at Amtet ikke skal have noget med Sagen at gøre udover at sende den videre, synes jeg ikke, der er Grund til at nære Frygt, fordi man i saa Henseende bruger Amtmanden i Stedet for Amsraadet. Det er det eneste Punkt, paa hvilket der er Uenighed i Udvalget, og der er dertil at sige, at den af Flertallet foreslaaede Fremgangsmaade er den letteste og hurtigste. Med Hensyn til, hvorvidt det skal overlades Amsraadet at skønne over, om Raagerne i en Kommune gør Skade eller ej, synes jeg ikke, der kan være noget saa urimeligt i den Betragtning, at det kan Sogneraadet og Beboerne lige saa godt skønne over som Amsraadet. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for Flertallets Forslag, selv om jeg, som jeg sagde før, hvis det bliver forkastet og Mindretallets Forslag bliver vedtaget, og